

CAO News 1

Horolezecký časopis severočeského regionu č.102

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 10, číslo 102

-- Since 1999 --

Leden 2008

HOROLEZEC
A STRACH..

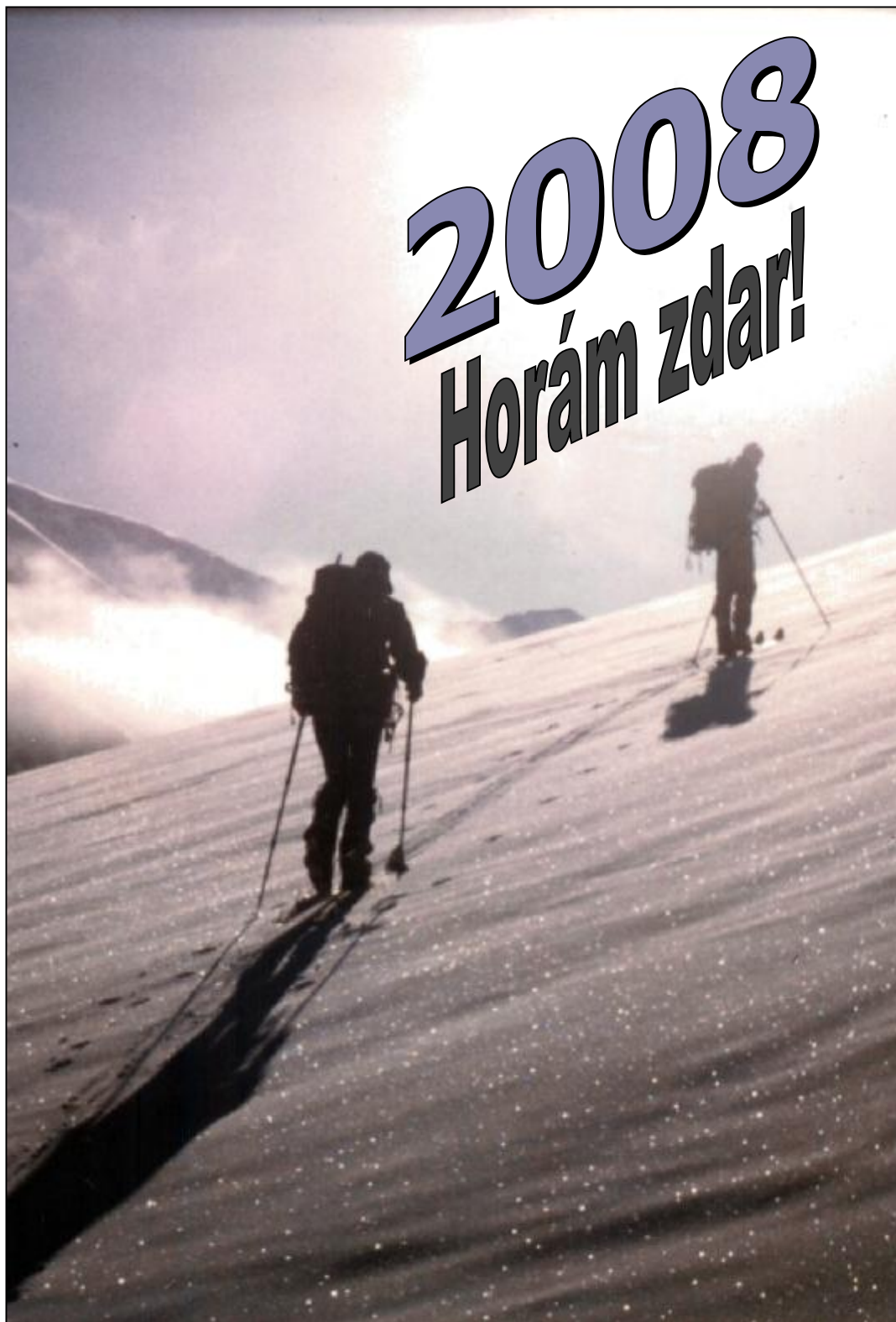

SIR EDMUND
HILLARY

„Ano. Vábilo mne také nebezpečí. Strach je stimulačním faktorem, který se značnou měrou podílel na důvodech, pro něž jsem se stal horolezcem. Naleznete-li něco, co je obtížné a nebezpečné a možná i trochu děsivé, ale vytrváte a překonáte to, poskytnete vám to daleko větší pocit uspokojení..“

V tomto čísle

- ✓ Novoroční anketa
- ✓ Dolomity s Italama **Martiny Táboříkové**
- ✓ Výcvik bigwallistky **Pavly Pavlíkové**
- ✓ Italské ferraty **Ivany Kubešové**
- ✓ Zápisy vrcholových komisí
- ✓ Boje o Horám zdar!
- ✓ Střípky
- ✓ a mnohé další...

Na skialpinistické túře... Foto © 2007 Jaroslav Sinecký

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

V lednu 2008 se členská schůze uskutečnila hned dvakrát! Druhého se na Kocandě sešli **Jarda Uher** s **Honzou Šmídem**. Nevšimli si změny termínu, a tak si schůzi o týden později zopakovali ještě jednou s námi ostatními. Pro mě je to jasným signálem, že zaběhlé termíny se nemají měnit, ale také toho, KDO jsou neaktivnější členové CAO Děčín :o)

Jako každoročně nás čekal nelehký úkol – vyhodnotit výkony členů v jednotlivých kategoriích a formou ankety určit nejlepšího (horo)lezce klubu.

I letos se nám sešly opravdu kvalitní nominace.

V „obtěžnostním“ lezení na vápně a v boulderingu jasně dominoval **Rost'a Štefánek** výkony, o kterých se ví – bohužel jinak nenahlásil nic, což je škoda. Ale i ostatní jedním slovem „válili“ – viz **Pavoukovy** desítky na pisku, (jednu desítku dal i **Jakub Měkota!**), **Horáčkovy** 8a+ v Arcu, 300 metrová spára v Alpách za 6b+ nebo vrchol Pic Lenina, opět **Pavoukovo** 8902 km na kole či drsné „bejkárny“ v podání **Rybišky**. No, pěkně se desetičlenná hodnotitelská porota nad anketními lístky zpotila. Výsledky zpracováváme, budou v příštím čísle..

Hodnocení nás tak zaměstnalo, že si nikdo ani neuvědomil, že s námi sedí lednový oslavenec **Karel Bělina**. Škoda, mohlo těch firánků slivovice být víc – tak alespoň dodatečně – vše nejlepší!

Na závěr se probíraly ostatní záležitosti – zápisy z VK, stav sněhu na českých věžích, Horám zdary (letos zatím spíše NEzdary), soutěž Everest na stěně v Bělé, fotky z proběhlých akcí, GC a také lezecké plány na letošní rok.

Nové průkazy budou ještě v průběhu ledna, nejpozději na příští schůzi 6.2.2008. Samozřejmě pouze těch, co včas zaplatili..

*Úspěšný nový rok 2008
a Horám zdar!*

>> NOVOROČNÍ ANKETA <<

2007 x 2008

1. Co Tě letos nejvíce potěšilo (nejtěžší vylezená cesta, zdolaný kopec nebo třeba něco úplně jiného)
2. Co plánuješ na příští rok (vylézt nějakou cestu, zdolat nějaký kopec nebo třeba něco úplně jiného)

Z došlých odpovědí vybíráme:

(Řazeno abecedně)

Pavel Kýsa Bechyně, Praha

Ad.1: Nejvíce mě minulý rok potěšilo dokončení Mařeniček pro průvodce. Tímto děkuji **Pavlu Henkemu, Janě Řezníkové, Petru Kočkovi, Martinu Strnadovi, Daně Strnadové**.

Ad.2: Na příští rok plánuji dokončení průvodce na Hamr na Jezeře a prvovýstupy.. Jaké? No to vám neřeknu. **SÁM MÁM MÁLO!**

Ondřej Beneš, Dolní Žleb

Company ®

Ad.1: Nejvíce mě potěšilo, že se celý rok lezlo a že tu jsou furt všichni se mnou.

Ad.2: Plánu je moc. Něco v delších cestách a pokusit se posunout se zase o stupínek vejš :-)

Karel Bělina, Povrly

Ad.1: Velice mě potěšilo, že jsem měl příležitost sdílet společnou radost se všemi kamarády při otevírání nové oblasti Mlynářův kámen u Dolních Zálezel.

Ad.2: Chtěl bych vylézt dva vrcholy v oblasti Civeta grupe a to Torre Trieste a Torre Venezia cestami z knihy 100 extrémních výstupů a Alpách.

Lukáš Bludský, HO Humanita

Ad.1: Lezecky: těžkou cestu jsem žádnou nevylezl. Nejvíce mě potěšilo zámecké strašidlo a přímý severní hřeben na Schermberg v Totes Gebirge, což je nejbližší pořádná alpská stěna, pouhých 340 kilometrů z Prahy, taková příjemňoučká pětka na 41 délek a 1400 metrů s borháký na štandech a spoustou prostoru pro seberealizaci jisticími hejbládky mezi štandy, takový maličko instantní bezpečný, ale ne úplně zglajchšaltovaný alpinismus. Potěšilo mě, že jsme to stihli s půlnočním příjezdem na parkoviště za jeden den nastoupit, přelézt a sestoupit a vypít dvě piva do západu slunce, s tím, že i další den byla chuť turistit a lézt.

Ad.2: Mám v plánu se především nezbláznit (což teda možná už se stalo, ale ať se to proboha dál nezhoršuje). Konkrétně rozepsáno teda nezbláznit v práci a netrít tam všechny večery a víkendy, taky pak doma, v souvislosti s plánovaným rozšířením rodiny neomezit mimopracovní aktivity jen na plínky, a nakonec bych, možná, rád i něco vylezl nebo se do skal či hor aspoň trošičku podíval a to občas i se samičkou a mláďátkem. Jó lezeckej sen, ten by byl - chtěl bych se podívat na Watzmann od východu a taky na Windlegergrat a Schinkoverschneidung na Dachsteinu.

Michal Burdych Burda, HO Doprava Děčín

Ad.1: Nejvíce mě potěšilo, že jsem s dětmi Dájou (16) a Matějem (11) vylezl cca 250 m dlouhou stěnu ve Francouzských Alpách. Cesta byla za 6b, lezli jsme ji 5 hod a pro děti byla tak dlouhá cesta úžasným zážitkem. A za tu jejich radost to stálo.

Ad.2: A plány na tento rok? Co nelze splnit, to lze naplánovat, nebo už to tak není? Něco vylézt, zalétat a moci ti na takoveto otázky odpovědět i příští rok tj. všechny krásné zážitky přežít.

Alena Čepelková, ČHS Praha

Ad.1: Nejvíce mě potěšilo, že se mi podařilo zase se po delší pauze podívat do vysokých kopců a prožít si to úžasné dobrodružství, zanechávající nanejvyšší blahodárné účinky na těle i na duchu, jakož i prázdnou peněženku. V této souvislosti mne taky potěšilo vlastní tělo, které nedělalo potíže, a lidi, se kterými jsem tam byla. Ale ještě víc mě těší, že mě pořád něco těší.

Ad.2: V tuhle chvíli mám naplánovanou účast na jediné sportovní události, jelikož jsem vyhrála v tombole volné startovné na Malevil Cup (bohužel dlouhou trať...). V ostatním osciluji od touhy prožít klidnější rok v teple domova při lezení na písku a zvelebování chaloupky až po pokušení nějak to přece jenom udělat a nenechat ty výškové boty shnit. Nechci ale, aby ten rok byl tak hektický jako minulý, takže budu muset rozhodně někde ubrat.

Martin Čermi Čermák, Skalka

Ad.1: Co mne potěšilo v tomto roce? Je toho více, třeba jsem rád, že pořád žiju, že jsou zdraví můj blízký a taky, že se pořád dají objevovat nové skály a směry (letos kolem 200 prvovýstupů, většinou bouldery + další přelezy). Něco taky nevyšlo, ale tak to bývá.

Ad.2: V příštím roce bych rád konečně chtěl vyjet do Hampi, Pokračovat s objevováním skal v Středohoří, Dubskejch, Lužickejch a Labskejch skalách.. Taky bych rád něco v horách, chtěl bych taky dodělat webové stránky o lezení (nejen o mě) a ještě mám pár tajných plánů. Jo, a taky si přeju, ať pořád vychází CAO News!

Jaroslav Jeremy* Dunovský, CAO Děčín

Ad.1: Každý krok ve stěně i ve sněhu v mačkách a hlavně „obyčejný“ štěstí a radost s mojí Luckou.

Ad.2: Chtěl bych lézt víc a líp, jezdit rychleji a dál, vidět nové skály i moře, ale i když se to všechno nepovede, chci to zase prožít úplně a v Radosti, s lidma, který mám rád a kterých si vážím. PS. I když přeci jen - rád bych trochu zamával s letošní výsledkovou listinou cyklistické časovky do vrchu :)

Leoš LeToš Dvořáček, Horoklub Chomutov

Ad.1: Prožít celého loňského roku relativně ve zdraví a v pohodě.

Ad.2: Totéž!!!

Petr Herri Hartig, Liberec

Ad.1: Nejhezčí boulder u nás v Rudolfově v roce 2007 je podle mě Ultima Thule na skalku K2.

Ad.2: Letos bych chtěl dokončit Vzdušnou kontrolu na Spárovou věž.

Veronika Veru Hazuková,

Pižeň

Ad.1: Nejvíce mě potěšilo vylezení bouldery na Petráči - 7B+

Ad.2: A do příštího roku bych chtěla vylézt 7C, možná plus.

Taky bych chtěla začít více lézt s lanem a vylézt alespoň 9-.

Pavel Zip Horník, CAO Děčín

Ad.1: Za rok 2007 jsem toho moc nepřelezl díky zdravotnímu stavu (záda a levé koleno), a tak nejvíce radosti mám z toho, že jsem přežil další rok bez cigarety.

Ad.2: No a ten Nový rok snad zužitkuji líp. Začal jsem opět trénovat a pomalu se vrací síla. A tak se vlastně sám nechám překvapit, co tenhle rok přichystá.

Lukáš Chalupecký, HO LOKO Teplice

Ad.1: Na letošku mě nejvíce těší, že jsem se ho ve zdraví dožil :-)) a že je mír!

Ad.2: No a příští rok? To je ještě daleko. Ale letos bych chtěl zase trochu víc cestovat po světě. Nějak jsem to v uplynulém roce zanedbával. S padákem samozřejmě, ale lezení už začínám zase taky tahat sebou. Tak asi i s lezením...

L.Ch. v Teplicích, 4. ledna 2008 :-))

Adam Chára, CAO Děčín

Ad.1: Nejvíce mě potěšilo vylezení cesty „Natahovák“ v Sosnové u České Lípy a nová boulderová oblast v Tisé Modřín.

Ad.2: V novém roce bych chtěl zdolat nějakou boulderovou sedmu.

Petr Jandík, Horyinfo.cz

Ad.1: V loňském roce mne, kromě stoupající návštěvnosti Horyinfo, potěšilo několik krátkých výjezdů do Alp a i zase nějaké to pocourání po Sasku. Nejtěžší vylezené cesty mám již dávno za sebou, tak o tom se šířit nebudu :-).

Ad.2: Příští rok bych zase rád někde na ledy, protože letos to stálo za ...nic. Jsem zvědavý, jestli se taky konečně dostanu do Jury a Meteory. Obě tyhle oblasti mi ještě chybí :-o. No a taky bych rád, abychom organizačně zvládli Valnou hromadu ČHS po novu a dospělo se k nějakému nepřilíh blběmu řešení pískovcové práškovacích problémů.

Jaroslav Ježek, HO Pod Cisařem

Ad.1: Letos mě nejvíce potěšilo, že dopadl HUDY cup a pak mé nové PC.

Ad.2: No a na příští rok, tedy už tenhle... plánuju jen katastrofy a být ještě větším dementem, nežli jsem teď...

Jakub Kronovetr, EU

Ad.1: Že jsem mohl alespoň trochu lézt

Ad.2: ... alespoň trochu lézt.

Pak budu úplně spokojený.

Filip Papouš Křivinka, Ústí nad Labem

Ad.1: Abú Simbel, amfiteátr v Orange, Frauenkirche v Drážďanech, korály v Sharm-el-Naga, otvíračka Mlynářova kamene a Budova, brusle u Lužických jezer a na Šumavě, 1. místo v Song Contestu na Besídce, činnost platformy Zakuklený ustašovec, má žena Joganka a různé nestandardní akcičky.

Ad.2: Další náropy se Zakukleným ustašovcem, ozdravný pobyt v Rakousích a různé nestandardní akcičky.

Josef Jose Prasečí hlava Lukáš, Ostrava

Ad.1: Světový prvosjezd K2 z 6200 m n.m.

Ad.2: 11. ledna 2008 odlétáme udělat prvovýstup na Aconcaguu

Jo, prvosjezd byl na lyžích, a jedeme sami dva s **Poldou Sulovským** :-)) To jen pro upřesnění..

Olga Mikanová, Alpin Praha

Ad.1: V minulém roce jsem navštívila hodně oblastí a užila si samé krásné lezení (Metora, Západní Alpy - Dent du Geant, a spousta výletů do Německa s odškrtačím Michlíkem - byla jsem u toho, když na podzim doodškrtal 2 z 6 průvodců). Úplně nejvíc mě ale potěšilo splnění dlouholetého snu - cestování po lezeckých oblastech Francie. Vyrázily jsme v ženské lezecké sestavě čtyř žen a projížděly Provence. Navštívily jsme spousta lezeckých oblastí, vylezly nepočítaně krásných cest, potkaly hodně dobrých lidí, vypily dost francouzského vína a pojedly k němu francouzského syra a užily při tom spousta legrace. Co víc si může člověk přát.

Ad.2: Snad jenom, aby i ten rok 2008 byl stejně bohatý na lezecké zážitky a krásná setkání.

Radek Mikuláš, LK Mšeno

Ad.1: V lezeckých záležitostech dvě věci. 1: lezl jsem v kanadských Skalnatých horách i když jen do výše odskoku. (Když už to vypadalo, že se dám dohromady s jedním lezeckým družstvem, zavelel šéf akce k odchodu). 2: viděl jsem nádherné, skoro panenské terény v Jeseníkách. Budoucí objevitelé odlehlých končin mají ještě dost šancí.

Ad.2: Co plánuju: radši nic, už mám odplánováno.

Vladislav Nehasil, HO Boletice

Ad.1: Potěšil mě Schengen. Můžu si chodit přes čáru kde chci (snad kromě Národních parků). Pamatuji, kdy mě ve škole zatkl za ilegální opuštění republiky, výslechy, sebrání pasu, pokuta, atd. a to jen proto, že jsem šel lézt do Bielatalu. Naopak mě nepotěšilo, že za zdravotní péči musí platit i děti a důchodci, kteří jsou bez výděлку, kteří jsou odkázáni na své rodiny. Také by neměli platit lidé, kteří jsou na léčích životně závislí (bez nich jdou do kytek) - to považuji za hyenismus.

Ad.2: A co plánuji. Snad více času na své koníčky, lezení, cestování, běh. Je jedno co, kde, důležité je s kým. Hlavně pohodu a zdraví, ono to už nějak půjde.

Josef Píno Nežerka, HO Pod Císařem

Ad.1: Nejvíc mě letos potěšilo, že se táta vrátil celej, navíc z úspěšný expedice.

Ad.2: A příští rok plánuju vydat na vánoce průvodce Ostrova (krom děláni novejh cest - hlavně v Tisé :-).

Zdeněk Němec, HO Roudnice

Ad.1: Tak samozřejmě mě těší, že vím, jaké to je mrznout a kochat se krajinou z vrcholu krásného osmitisícového kopce Gasherbrum I. Ale ještě více mě potěšily mé malé děti, že mou dva měsíce neholenou tvář a vlas nečesaný a mě samotného poznaly a byly rády, že jsem doma.

Ad.2: Hlavně bych se chtěl co nejčastěji aktivně vyskytovat někde u nás doma na písku a hodně lézt. A když to vyjde, tak nějaký výletík na velkou stěnu. Třeba do Norska. Že by Lofoty? Jinak tobě a všem čtenářům nejlepšího lezeckého plátku u nás, přeju slunce v duši a kolik výletů, tolik návratů. Savana.

David Vápník Oberman, Labská Strán

Ad.1: No, v tom starém roce mě potěšilo, že se v El Chorrú se mnou prošel můj bratr, absolutní nelezeček, v cestách, o kterých i spousta skoro lezců mockrát řeklo „tak sem já nikdy nevlezu“..

Ad.2: A v tom letošním roce jen doufám, že se vůbec někde dostanu..

Adam Ondra, Brno

Ad.1: V sezóně 2007 si nejvíc vážím těchto svých přelezů – Silbergeier 8b+ PP Raticon, Perla východu 8c+(9a) Holštejn (první přeлез) a Speed 8c+ PP Voralpsee.

Ad.2: Tady se omlouvám, ale své plány nesděluju.

Vlastimil Peroutka, Hřensko

Ad.1: Určitě mě letos v lezeckém životě nejvíc potěšilo, že jsem se spolupodílel na velmi obtížném prvovýstupu na Severní terasu v Labáku a podařilo se mi navázat spolupráci se saskými lezci.

Ad.2: Příští rok bych rád využil kontaktů v Sasku a podílel se na nějakém jejich místním projektu..

Jiří Petrini Petřík, Praha

Ad.1: Toho bylo strašně moc, to je nadlouho..

Ad.2: Starý pes nikdy neplánuje. Umí improvizovat, imitovat a mnoho dalších věcí. Nezajímá ho, co bude příští týden..

Jiří Jirous Přibíl, Praha

Ad.1: Ani nevím, co mě „nejvíc“ potěšilo. Tak nějak mě těšil život a lezení jako takové.

Ad.2: Na příští rok to doufám bude stejné a třeba se i vyhnu zraněním a jiným nepříjemnostem. Fakt tak nějak nevím, co napsat víc, kdyby padlo ve Fontáči 8A, tak bych se nezlobil :)

Jan Dag Puš, H.O. Šutroplaz

Ad.1: Nejvíce mne potěšilo těšení se na příští rok. Na další cesty, zážitky.

Ad.2: Plánuju, že si to budu užívat. Budu lízť, nadávat, bát se, exhibovat... budu se radovat.

Tomáš Rous, HO LOKO Teplice

Ad.1: Nejvíce mě potěšilo, že jsem ten rok přežil a že jsem ve „zdraví“ dojel na zem z Dědovy vyhlídky při příležitosti posledního slanění Tepličáků.. Jel jsem to důflerem v montérkách a budu ten šlic na noze ještě nějaký čásek léčit. Jsem se spálil jak sviňa..

Ad.2: Těším se do Chorra, na Afriku a Aquqrium a budu rád za ty osmičičky v Labáku. Také na důkladnej průzkum Barokní stěny se těším... Hlavně zdraví ať drží, bez toho neuděláš nic..

Roman Sadílek, HO Český Ráj

Ad.1: Nejvíce mě potěšilo navštívení nové oblasti v Rakousku Peilstein, kde jsem byl v červnu a na podzim se tam opět vrátil. Nádherná oblast s krásnými cestami a není daleko.

Ad.2: A plány na Nový rok? Lézt a zůstat zdravý. Plánuji s kámošem zájezd do Sardinie, tak snad se mně to splní.

Michal Smržák Smrž, Purebouldering.com

Ad.1: Bouldery Romanův sen a Dlaňák + cesty Crossing Over a Coyote.

Ad.2: Pokud se bude dařit, tak zase něco, co mi udělá po přeletu radost a co mě bude bavit + taky bych rád, aby se serveru www.purebouldering.com dařilo a aby bylo hodně lidí, který bude bavit tuhle adresu zadávat do adresního řádku :-)

Tomáš Tomajda Sobotka, Dolní Žleb company®

Ad.1: Že to bylo letos zas úplně jiný než loni, takže mě to všechno hrozně bavilo a z cest mě možná nejvíce potěšilo Pár kopečků navíc, který mně loni přišly hrozně těžký a letos zase lehký.

Ad.2: Vyléčit zraněný prst, abych mohl lézt zas na max, cestovat a dělat cesty s kámošema. To vše zatím potřebuju, abych mohl být spokojený.

Vladimír Šiška Svítek, HO Nářadí Česká Lípa

Ad.1: V minulém roce mě víc potěšila první půlka, kdy mi to celkem drželo a vylezl jsem spoustu pěkných cest i boulderů. Druhá půlka roku byla ve znamení problémů se zdravím i spoustou dalších věcí, takže mě nejvíce potěšilo to, že už skončila.

Ad.2: V novém roce 2008 se těším na to, že snad budu schopen dát se do kupy a ještě něco pěkného vylézt a vůbec si užít spoustu krásných zážitků a pohody při tom našem lezeníčku i v životě vůbec. To přeju v co největší míře i všem ostatním.

Milan Šafa Šafařík, CAO Děčín

Ad.1: Letos mně nejvíce potěšila jedna událost, která je téměř naprosto samozřejmostí, protože každý den se jich stanou tisíce. A přitom pro někoho je to událost téměř zázračná a určitě

zázračná je. Nejvíce mně letos potěšilo celých 48 cm, 3100 g majících se k světu a slyšící na jméno Cyrílka.

Ad.2: Na příští rok moc činností neplánuju, protože když potom plány nevyjdou, tak bych mohl být zklamán. Ale přeji si, abych se i příští rok dostal občas do skal, občas zalyžoval, občas zaběhal.. I když jedno přání a plán bych na příští rok přeci jenom měl, podívat se po okolí z Matterhornu.

Edita Šafářová, O.H.E.C. Opava

Chvíli mi trvalo, než jsem si ujasnila odpovědi a jsem vlastně ráda, protože mě to přinutilo se nad minulým a přítomným rokem zamyslet :)

Ad.1: Uvědomění si, odpuštění a vnímání hlubší lásky k jednomu člověku na tomto světě.

Ad.2: Co plánuji? Dát konkrétní radost a naplnění té jedné osobě na tomto světě a tedy zároveň i sobě a určitě i pár dalším lidem. A co třeba na prvním Argentinu, třeba jen k jeskyni! To je výzva! :)

Jan Červenáček Šlechta,

Praha

Ad.1: Anežka (i Kuba) na vrcholu Breithornu (před nástupem do 1. třídy)

Ad.2: Začínám opět koketovat s Everestem v rámci senátorské kampaně na Praze 1. Bude to chtít sponzora na kampaň.

Martin Štěrba, O.H.E.C. Opava

Po malém výpadku začnu zase pořádně lozit, to je jasný. Na anketu odpovídám takto:

Ad.1: Počátek nového života.

Ad.2: 8c.

Michal Švajgl, CAO Děčín

Ad.1: Zdárné ukončení 1. ročníku SLŠ Trutnov.

Ad.2: Dokončit 2. ročník SLŠ Trutnov.

Jan Švihnos, CAO Děčín

Ad.1: Loni mne potěšily dva prvovýstupy (Rok plodnosti a Pohled medúzy) a Johann na Dachstein.

Ad.2: A co, letos? No, u Kostí, vo půlnoci na baru, jsem učinil předsevzetí „VELKÁ DVACKA“ - dvacet kilo dolů / dvacet pískovcových věží / dvacet prvovýstupů... Tak jsem vytáhl rotoped a začal na tom makat. Budu podávat průběžné informace. A taky bych se chtěl vrátit na jižní Dachstein..

Libor Tvrdík, lezec.cz

Ad.1: Mírný posun ve výkonnosti.

Ad.2: Pořádně se do toho opřít, rozhodně víc než letos a už konečně dorazit tu zpropadenou koupelnu.

Ludmila Veselá, šéfredaktorka EVERESTU

Ad.1: Že jižní Alpy jsou pořád ty stejné pohádkové Alpy a lidé pořád ti fajn přátelští Francouzi (právě jsem se vrátila).

Ad.2: Ráda bych poprvé mrkla do Gruzie a samozřejmě okoukla i zdejší kopce.

Pavlna Vitáková, HO Český Ráj

Ad.1: Pokusím se odpovědět aspoň na jednu z tvých otázek - co mě letos nejvíce potěšilo: Přemýšlím a nevím. Pravda je ta, že letos jsem měla v plánu jet do Tater. Mučila jsem se kvůli tomu skoro celou zimu na naší, snad nejtěžší na světě, stěně v Turnově a nakonec jsem si z toho všeho v dubnu našlápla patu. Nohu jsem měla 7 týdnů v sádře (tedy řeknu vám, nikomu bych to nepřála), a než jsem tu svou zuboženou, ochablou, tenoulinkou nožičku po sundání sádry zase trošku rozchodila, bylo už pozdě. Do Tater se nejelo. No ale..., máme tu zimu, nožka už nebolí, a tak můžu zase chodit na svou milovanou stěnu a připravovat se na příští rok. Takže největší úspěch v tomto roce? Že jsem psychicky zdárně překonala 7 týdenní pohybovou absenci a že už můžu zase běhat. Zdravým, nezlomeným, nenaštípnutým končetinám 3x zdar, zdar, zdar!

Edita Vopatová, HO TJ Spartak Ústí nad Labem

Ad.1: Nejvíce mě potěšilo, že jsem navštívila nové lezecké oblasti a mnoho času trávila lezením ve skalách. Velikou radost mám z každé cesty, ale největší z cest vylezených stylem onsight. Např. Les ailes du désir 7b+ OS, Fotokante 7b+ OS a mnoha dalších. Také ráda jezdím do Frankenjury a také tam se mi povedlo vylézt nejtěžší cestu za 8a stylem redpoint.

Ad.2: Chtěla bych vylézt nějaké to 7C na OS a nacvičit pár cest za 8a. Také si přeji vylézt něco na písku, nějakou desítku.

Ladislav Vörös, HO Bořeň

Ad.1: Nejvíce mě potěšilo, že jsem byl alespoň dva dny v týdnu v Bielatalu, kde se mi povedlo zkompletovat hezkých pár věží do své sbírky. Kompletovací nemocí nakazit Ivana Zajana od nás z oddílu.

Ad.2: Letos snad překročím 200 věží v Bielatalu. Kdo to kompletoval, tak ví, o čem mluvím :-). Začátkem března si pořádně užít El Chorro (teplé a lezení).

Ivo Iwoš Wondráček, Vrchlabí

Ad.1: Loni jsem byl po 18 letech lězt zas v Německu a to jsem si teda užil! Prodloužený víkend. Čtvrtek, pátek, žádný lidi. Kamarádi. Bivak bez problémů. Stěny jako hrom a čistý, tak si člověk užije i to dobrodružství hledání a objevu.

Ad.2: Dotáhnout projekt „Českého pískomila“ a vylézt si ho alespoň v dalších pěti oblastech. Webovky, bohužel, ještě nejsou v provozu, protože to nezáleží jen na mě. Budu muset víc prudit webmeistra..

Filip Felipe del Sur Zahradník, Japonsko

Ad.1: Tedy bod jedna, co se týče loňského roku: trekařina -prošli jsme severní polovinu GR 20 a byla to kvalitka. Lezba: strašně mě nakoplo, že jsem dokázal s parťákem vylézt Plnou parou vpřed v Labáku, moje první pískovcové VIIIb na prvním. Po dvou letech pobytu v UK, kdy jsem hlavně pracoval a lezl minimálně, to bylo velká vzpruha.

Ad.2: V současnosti jsem se stal studentem japonštiny v Japonsku, tudíž moje cíle se týkají veskrze poznávání tajů této země. Mám na mysli hory a doly (města ne). Rád bych se tento rok podíval na Mt. Fuji, ale protože je to jen hromada popela, přemýšlím vzít to skialpově. Ve skalkařině bych se rád podíval do nějakých devítek, mám několik skromných cílů v okolních oblastech. No a v prosinci mě čeká jazyková zkouška jazyka japonského, složit ji je taky jedno předsevzeti, bude to makacka, neb už teď se mi kouri z hlavy...

Eva Dcera Zápotocká, C.C. Dubí

Ad.1: Nejvíce mě potěšilo (omylem) vyvedení 6b ve Finale. Našli jsme s Holajzem sektor, kde byly samý 5cčka a 6ačka, jen dvě 6b. Položené, od půlky lehce převísle. S Holajzovy slovy "Dcera, teda můžeš lízt úplně všechno" jsem hned na poprvé natrefila samozřejmě na jedno z těch dvou 6b (zrovna jsme neměli průvodce). Do teď nevím, jakým zázrakem se mi podařilo dostat se až k řetězu :)

Ad.2: Plánuju se v příštím roce více zlepšit (v lezení) a netrávit tolik času v práci :)

Marek Zavřel, HK Uherské Hradiště

Ad.1: Že jsem přežil rok 2007.

Ad.2: Chystám se přežít i rok 2008 a pokud pán bůh dá, uspořádat další ročník Chřibského hnědáka

Tomáš Zlatník, Český Alpinistický Klub Praha

Ad.1: Nejvíce mě potěšilo narození dvojčat – holek,

Ad.2: Vzhledem k bodu 1 je mým plánem to doma vydržet..

František Žid, Povrly

Ad.1: 3600 km na kole a lezení s mým parťákem V. Švecem.

Ad.2: Zatím žádné nemám. Nechám tomu volný průběh.

A ještě, těsně před uzávěrkou, došlé:

Petr Hop Holub, lezec.cz

Ad.1: Zpráva, že budu mít dvě dcery. (Mamka je jedna.)

Ad.2: Plánuju už asi patnáctým rokem konečně vylézt cestu Presso Presso na Kaitersbergu a už jsem se také asi po osmé, během těch patnácti let, znovu vsadil, že ji letos vylezu. A možná již po osmé prohrají..

Martina Táboříková, CAO Děčín

Ad.1: Co mě nejvíce potěšilo? Toho bylo hodně, každá cesta, každý kopec, každý den strávený ve skalách s fajn lidma. Spíš řeknu, co mě vůbec nepotěšilo. Hned z kraje roku se na mě vykašal můj spolulezec, můj parťák, kamarád, kterému jsem věřila. Asi mi bude trvat dlouho, než to překousnu. Takže sem se ocitla bez tahouna, a byly jsme s Marčou nuceni vylézt si něco sami. Tak jsme od jara do podzimu jezdily na Prachov a lezly jsme si dvojky, trojky... Ale o to větší radost jsme z toho měly.

Ad.2: Co se týče plánů na letošek, těch je hodně, víc jak dovolené a prašulí :-), ale snad nám vyjde ten Blanc, líp jak vloni. Budu si přát hlavně dobrý počasí..

Rostislav Abadžikra Tomanec, Třinec

Ad.1: Potěšilo mě nejvíce, když naše malá Viktorka vylezla za mnou na střechu po žebříku asi pět metrů. Bylo jí asi rok a půl. Trénink, je trénink...

Ad.2: Žít nadále svobodně v duchu bez plánů a mentálních zahrádek..

Dolomity s Italama

Dvě baby na horách..

Martina Táboříková
CAO Děčín

V z á ř í jsme se já a moje parťačka Marča již tradičně vypravily na tři týdny do Dolomit. Dvě baby v horách... řeknu vám, že to působilo všeobecně docela velký rozruch. Přes týden jsme lezly feráty a na víkendy jsme měly na lezení domluvené tahouny, kterými byli dva milí Italové.

Za feráty vybírám Crestu Ovest na Marmoladu a za lezecké cesty sedmidélkovou *Magiche placche* v Jižní stěně Lagazuoi, protože to jednak byla naše první cesta s Talošema a hlavně, to byla Marči první vícedélkovka v životě.

Pondělí 10. září 2007

Marmolada – ferátou Cresta Ovest

Teplota 1°C. Můj budík zvonil v 5:30. Budík Marči, jsem jako vždy musela aktivovat já, a to tak, že jsem otevřela stan dokořán a začala z ní stahovat spacák. Procedura trvala vždy dobrých 15 min, někdy i déle. Tentokrát to šlo docela rychle... myslím, že Marča na Marmoladu chtěla moc... Následovala rychlá snídaně a přesun autem.

Marmolada a Lago di Fedaia...

U lanovky na Pian Fiacconi, tzv. dobytčáku, jsme byly před osmou hodinou. Byli tam jen 2 mladí Němci, kteří čekali na svého Guida. Když nastupovali na lanovku dívaly jsme se jestli pojedou po jednom, nebo po dvou. Jeli po jednom. Je to jasné, jezdí se po jednom, říkaly jsme si. Koupily jsme si zpáteční lístek za výhodných 8 eček a stouply jsme si na značky.

Lanovka projížděla docela rychle, jeden z dvou chlapíků mi otevřel chlívěk a v poklusu mě strčil dovnitř. Přilítla jsem až na konec chlívku a už jsem hltala svahy Marmošky, když v tom na mě ze zadu přilítla Marča. S bágla na zádech jsme se do chlívku vešly jen tak tak. Měly jsme záchvat smíchu. Chlapi z lanovky nechápali. Stály jsme za sebou jak v našlapané frontě, nemohly jsme se ani pohnout. Sotva jsem vyndala foťák

a s nataženou rukou nás fotila. Lanovka jela asi 20 min a v té zimě jsme pěkně vymrzly.

Od lanovky jsme se vydaly po kamenité cestě, která vede vcelku po rovince k nástupu na ferátu. Asi po 50 m jsem hodila trojitého axla s tvrdým přistáním do šutrů. Byl to krkolomný pád, ze kterého jsem se chvíli vzpamatovávala, bála jsem se pohnout, protože jsem si myslela, že to nepůjde. Noha setsakramentsky bolela. Marča stála opodál a jak říkala, nevěděla jestli se má smát nebo brečet. Nakonec jsem vstala, oklepala špínu z kalhot a šlo se dál. Asi po 10 m jsem hodila trojitého odpíchnutého ritbergra s dopadem taktěž do šutrů. Bolelo to ještě víc.

Marča - Forcella Marmolada

Jak jsem se pomalu sbírala ze země, říkala jsem si, ajéje, dnes mám padavou... pane bože, má to vůbec dneska cenu, abych lezla nahoru...? To bude asi tím, že jsem si dnes nestihla dát „BeBe RUMÍK dobré ráno“. Naštěstí to odnesly jen moje hodobóžové kalhoty, a to jednou dírou.

Asi po 45 min jsme došly k menšímu ledovci pod nástupem. Během toho, co jsme si nazouvaly mačky, jsme pozorovaly několik lidí, jak kličkovali mezi trhlínami a traverzovali přes ledovec z levé strany k nástupu vpravo. Ti se pak hromadili hned na začátku feráty. Cestou jsme je pozorovaly a říkaly jsme si, ajéje, asi nějakí „beginners“.

Přes ledovec k nástupu jsme došly asi za 45 min. Od skály, kde začínala ocelová lana, byla dost velká trhlina, takže tam měli všichni problém, aby se ke skále dostali. Hodila jsem lano nějakému Anglánovi, který se tam už vydrápal a ten ho tam uvázal za ocelové kotvení. Takže všichni se vydrápali za použití mého lana na skálu. Už jsem chtěla lano sbalit, když v tom přicházeli další lidé a ptali se zda můžou ještě také projít. A pak chodili další a další lidé, někteří poděkovali, někteří to brali asi tak, že je to lano erární, a s naprostou samozřejmostí ho použili a ještě se na mě divně dívali, proč tam jako u toho

tak postávám. Ztratily jsme tím hodně času, což nám pak chybělo.

Tak se stalo, že nás pár lidí předběhlo. V úvodních metrech feráty se to ale pořád štosovalo, vůbec to nepostupovalo. Zase jsme si s Marčou říkaly „Ajéje, fakt nějací beginners“.

Konečně přišla řada na nás a my jsme se konečně hnuly. Po pár metrech jsme pochopily, proč to šlo všem tak pomalu. Skála byla kompletně celá pokrytá průhlednou ledovou krustou. Marča se nemohla hnout z místa, musela jsem jí zdola podpírat nohy na stupech. Horší jsem to pak měla já... Připomnělo nám to, jak jsme vloni lezly Tofanu taky celou v ledu.

Když jsme se vydrápaly do sedla Forcella Marmolada, sedělo tam už asi 20 lidí, a pouštěli nás dopředu. Říkali, že dál nejdou, že sestoupí ze sedla na druhou stranu na chatu Contrin.

Řady prošly, a tak jsme se vydaly dál ze sedla. Bylo 12 h. Šlo se pořád hodně strmě nahoru, po strmých žebřících a kramlích, rychle jsme nabíraly výšku. Nejhorší byly místa, kde byla skála omrzlá a kde bylo jen ocelové lano. Nohy prostě nedržely. V jednom místě jsem hrabala a hrabala a ne a ne se dostat pryč. Nakonec jsem sebou slušně škrábla. Němec pod námi stál jako zkoprnělý a civěl co to tam vyvádím a ptal se jestli to jde dál a nevěděl jestli se má otočit a jít zpátky nebo dál.

A tak to šlo pořád dokola, pořád hodně strmě nahoru, žebříky, kramle, zdálo se to nekonečné. Ale přece jen už jsme šly po vrcholovém ledovci kolem chaty, a v 15:15 jsme stanuly na vrcholu Marmolada di Penia – 3342 m.

Vrchol Marmolada di Penia

Rozhled byl úžasný. Chvilu kochání, focení... nostalgicky se díváme na Punta Serautu, kam jsme vloni vylezly nádhernou ferátou Eterna a kde jsme bivakovali bez spacáků, na folii, přikrytí pláštěnkou... zato s Igozem.

15:40... Bylo už dost pozdě, věděly jsme, že poslední lanovku, která jela v 16:30 už nestihneme, protože k ní nás ještě čekala cesta dolů po zajištěné skále a pak přes ledovec, tedy asi 1,5 hod cesty. Tak jsme v klidu zašly do chaty na čaj s rumem. Chatař nám naléval, seděl, neřekl ani slovo, že by už měl zavírat, počkal, až dopijeme, až se nabažíme fotek a vlaječek, kterých bylo po zdech chaty dost, a až si všechno nafotíme. Nehnul ani brvou.

16:00... Když jsme si venku na lavičce začaly nazouvat mačky, vyšel chatař, zamkl chatu, sedl si vedle nás, a také si nazouval mačky. Koukám na něj a říkám mu: Ty jdeš dolu?

Odpověděl „yes“. V duchu jsem si říkala, že budeme mít aspoň společnost. Ptám se dál: „A ty chodíš dolů každý den?“ Odpověděl s úsměvem „yes“. Říkám mu: „No, tak to seš teda fakt dobrej“. A on se jen pousmál a říkal: „Že jsem dobrej, vid', tak ahoj zase někdy tady“. Vzal do ruky cepín a uháněl směrem k ferátce dolů. On ale nešel, on normálně utíkal! Mazala jsem za ním, ale u ferátky jsem se zastavila a čekala na Marču. Ta přišla a ptá se, kde je? A já už jí jen ukazovala malou červenou tečku dole na ledovci, jak kličkuje mezi trhlinami. On fakt běžel s mačkama na nohou... a tu lanovku, na rozdíl od nás, stihnul, i když na to měl asi tak půl hodiny..

V 18 hod jsme byly u lanovky a před námi ještě sestup po kamenité cestě dolů k autu na Lago di Fedaiia. Když jsme v 19:15 byly dole, akorát se začalo stmívat. Šupajdily jsme k autu a zpívaly jsme si Horolezci, horolezkyň, horolezčata...

Připojuji ještě jednu fotku, která, myslím, stojí za to. Je to panorama jižní stěny Marmolady, focená z vrcholu Cima Ombretta – 3011 m, kam jsme si vyšlápaly z Malgy Ciapelly, přes Falier do sedla Ombretta, kde jsme přespaly v super bivaku Marco Dal Bianco – 2750 m, kde byly palandy pro 9 lidí. Před spaním jsme si četly z „návštěvní“ knihy, kde jsou stovky zápisů a příběhů, např. kdy za nepříznivého počasí bivak poskytl azyl skupině 45 lidí! Ani nás nepřekvapilo, že asi polovina zapsaných lidí byli Češi.

Sobota 8. září 2007

Magiche placche, Jižní stěna Lagazuoi, 7 délek, V

Předem jsme se domlouvali na nějakých lehkých cestičkách, a tak když jsme na kluky čekaly na parkovišti na Passo Falzarego, měly jsme představu, že polezeme asi něco jako Saas de Stria kousek oopodál, o kterých jsme četly na lezci.

Naše stěna - Lagazuoi

Na parkovišti nám kluci říkali, že si máme sebou vzít jen to nejnmutnější... tak jsme si to balily do bágliků. Nechápvě na nás zírali a znova anglicky opakovali, že si máme vzít jen to nejnmutnější. Říkaly jsme si, že si balíme jen to nejnmutnější a pokračovaly dál v balení. Když už jsme měly skoro všechno zabalený tak nás zarazili s tím, že to tam všechno máme nechat a vzít jen to nejnmutnější. Nechtěli pochopit, že naše bágly obsahují fakt jen to nejnmutnější. Říkaly jsme si, že budou asi nějaký natvrdlý, zatímco oni si o nás museli myslet, že jsme úplně blbý.

Nakonec odešli k autu a vrátili se navlečení do sedáků, s matrošem navěšeným na sedáku a lanem na zádech. A „tahkle“ že si to představují i u nás. No jo, ale co mangiare? říkám já, mangiare (jíst), to my mít jako musíme. Valili na nás oči a nechápvě se ptali mangiare? Uzavřeli to tím, že mangiare nepotřebujeme. Vzala jsem tedy taky jen lano, matroš a vodu. Marča neměla nic. Byli spokojeni.

Můj tahoun **Maurizio**, já a **Marča**

Pak šíleným tempem uháněli pod skálu, zatímco my s Marčou jsme se spíš plazily pozvolna do kopce. Čekali na nás s rukama založenýma na prsou... Stály jsme pod pořádnou stěnou a Marča se mě ptala, jestli si myslím, že to vyleze...

Ještě jsme si domlouvali nějaké ty povely ohledně jištění, dohodli jsme se vesměs na italských výrazech. Asi jsme se dost couraly, tak kluci nasadili tempo a hrnuli to nahoru.

Myslela jsem si, že si ty italské výrazy nezapamatuju, ale brzo jsem poznala, že si to pamatuju moc dobře. Ze začátku jsem na Maurizia musela pořád křičet: „Mauro cordo“ (povol), protože když jsem byla asi v půlce první délky, zjistila jsem, že jsem dole zapomněla bág..

„Cordo“ jsem na Maura křičela i později, v jednu chvíli mně vůbec neslyšel a já řvala pořád dokola „Mauro cordo, Mauro cordo, cordo, kurva cordo, cordo, kurva cordo...“ Carlo, který mě dolézal, se díval dost nechápvě a nahoře se ptal, cože jsem to tam mlela (curva je italsky zatáčka)..

Bylo krásně, slunečno, teploučko, na jedné straně výhled na Civettu, na druhé na Marmoladu, prostě nádhera. Lezlo se fakt pěkně. Pomyslná třešnička na dortu čekala na vrcholu, kde padla věta, která se vepsala do dějin lezení naší dvojky.

Marča dolézala na vrchol jako poslední, za hlasitého skandování Talošů, že je nejlepší lezec na světě a natáčeli její dolez na video. Nahoře si sedla na balvan a nemluvila. Seděla tam jak hromádka neštěstí. Kluci stále křičeli, že Margita is the best climber...

„Tak co, Marčo?“, ptám se.

A Marča na to: „No, nejhorší je, že nevím, jestli nemám n.....o v kalhotkách“.

Taloši necháпали můj záchvat smíchu, tohle jsme jim fakt nepřekládaly a nevytáhli to z nás ani nad pivem v hospůdce J

PS. Marčo promiň, sranda musí bejt! J

Kluci mají docela pěkné webové stránky, kde najdete i nějaké horolezecké průvodce po Itálii, můžete mrknout na www.rampegoni.it.

Foto archiv autorky

Výcvik bigwallistky pokračuje

Aneb, co vás čeká ve velkých stěnách..

Pavla Rybiška Pavlíková
CAO Děčín

Ta k se to nějak přihodilo, že na nový rok zapíjím suší šampánem a listuju lezeckým deníčkem.

Loňský rok byl ve znamení bigwallů a výcvik bigwallistky pokračoval se zvýšenou intenzitou. Jak takový výcvik vypadá?

Tady je malý návod.

Lekce první – portaledge

- Cíl – poradit si s tou změtí trubek, smyc a plátna, nejdřív na zemi a pak ve vzduchu
- Kde – kuchyň, Bořeň
- Co očekávejte
 - Složit a rozložit postel není jednoduché :o)
 - Na zemi to jde snáz
 - Chcete-li poprvé přespat v posteli 15 metrů nad zemí, vyhraďte si na to víkend. Někaký čas zabere dostat všechny ty krámy pod stěnu. Další krok je dobře vybrat cestu s vhodným jištěním, abyste se nebáli. Když už máte dobré jištění, vytáhnout všechny krámy nahoru dá zabrat. No a pak zlatý hřeb – sedíte v kruhu a rozložit postel, to se zapotíte.
 - Čůrání – zas jedna oblast, kdy lituju, že jsem ženská - chlapi to mají snazší.
 - Srovnat se ve dvou na posteli se dá. Na to být pořád jištěný/á se taky dá zvyknout. Důležité – nemáte-li fly, nutno zavřít žďárák! Jo probudila jsem se nad ránem v rybníce. Pro tyto případy doporučuji rychlý úprk k rodičům. Když se tam ráno v sedm zjvíte, nasadíte

široký úsměv a nic nevysvětluje. Věřte mi, je to lepší...

Část matroše do velké stěny..

Lekce druhá – nástrahy dlouhých cest

- Cíl – nacvičit první vícedélkové cesty za různých podmínek
- Kde – Zebrata, Colodri, Malý Ošarpanec, Severní stěna Boňě
- Na co přijdete
 - Zlatý krátký cesty, snadno se z nich dá utýct.
 - Žlaby jsou nebezpečný – rázem se můžete ocitnout uprostřed vodopádu.
 - Velký batoh x malý batoh? Malý batoh = líp se leze. Větší batoh = větší svačina, víc oblečení, víc vody.
 - Oblečení – toť otázka – při lezení horko, na štandu zima. Viz Velký batoh.
 - Helma – naprostá nutnost – seshora lítá věci – kamínky, kameny, šutry, lezecký materiál, rostliny a jiný bordel, déšť a kroupy.
 - Voda – bez vody ne. Vypražené mumii se blbě leze.

Další z půvabů lezení velkých stěn – vynáška..

Lekce třetí – otužování, práce s materiálem

- Cíl – otužit se na vícedélkách za všeho počasí a hlavně se nenechat otrávit, když si po celodenním lezení můžu zapsat jenom jednu cestu
- Kde – Zebratta, Pointe Elisabeth, Tour Rouge, Tour Verte, bezejmenné věžičky na Enversu, Toreador
- Zkušenosti
 - Není 6a jako 6a. S přibývajícými délkami klesá výkonnost.
 - Všechn materiál si nacvakej. Co sletí dolů, těžko se hledá.
 - Investice do dobrého lana se vyplatí. Ušetří spoustu času a psychických sil, když ho nemusíš pořádkem rozmotávat. Nebudu jmenovat.
 - Lano se nezašprcává jen nahoře. Nastupuješ-li z ledovce, okrajová trhlinka hrozí. A co jednou schvátí, to už nenavrátí.
 - Topo s sebou. I když před tebou leze jiná dvojka, stejně se můžeš ztratit.
 - Jumar je kamarád, ale je to dřina.

Foto z tréninku..

Lekce čtvrtá – první bigwall

- Cíl – první vícedenní bigwall
- Kde – Monte Brento
- Jak to dopadlo
 - Zlatý jednodenní vícedélky – večer stan, vaření a spacák na pevný zemi :o)
 - Nošení materiálu pod stěnu – výkon sám o sobě. Šli jsme dvakrát.
 - Tahačák – už vím, proč se mu říká svině. Kopání a nadávání mi šlo dobře. Zvláště když se ta s...ě zasekla každé dva metry. Stálé uvolňování a nadlehčování tahačáku mě vyšťavilo víc než lezení.
 - Půl metru široká police je luxusní biváček. Spaní se ukázalo příjemnější, než jsem čekala. Hodně pomohly fly z postele jako ochrana před větrem.
 - Házet tahačák ze 600 metrů dolů je šlupka. Obal vydržel, obsah už míň – siggovka na placku, spity prolitly pytlíkem, mikinou a dromlite bagem.
 - Na další lekci zbývá: vaření, shit tube, no a překvapení se určitě najde.

Lekce pátá – v roce 2008..

..těšte se na pokračování.

Foto © 2007 Jan Horák, Pavla Pavlíková

Italské ferraty

S celníky na ferratách..

Ivana Ivík Kubešová
CAO Děčín

Vloni na podzim jsem byla s celníky v Itálii. Od 27. do 30. září 2007 jsme stihli přelézt tři náročné, ale nádherné cesty.

Já byla na ferratech poprvé. Docela se mi to líbilo, i když trochu přšelo a musela jsem víc máknout, abych těm chrtům vůbec stačila.

Zde je krátký popis zdolaných zajištěných cest v okolí Lago di Garda 27.-30.9.2007.

Přípravy před startem..

Čtvrtek, 27. září 2007

Výstup pod Cima Capi – Camp Riva (70 m) sedlo pod Cima Capi a zpět asi (700 m). Délka výstupu 4 hodiny. Převýšení 650 m.

U nástupu na Cimu Sat..

Pátek, 28. září 2007

Camp Riva – zajištěná cesta Via de Amicizia na Cimu Sat (1246 m). Středně obtížné, dále pokračování vysokohorským chodníkem č. 413 a 404 k zajištěné cestě Sentiero Susatti, přechod Cima Capi (909 m), sestup zajištěnou cestou a návrat do campu. Délka túry 8,5 hod. Převýšení 1500 m i s kufrováním.

Sobota, 29. září 2007

Přejezd z Lago di Garda k osadě Tremalzo (1500 m).

Krásné výhledy cestou na Cimu Sat

Tremalzo (1500 m) - Bocca Caset (1600 m) postup po turistické cestě č. 419, dále vysokohorským, částečně zajištěným chodníkem č. 456B po rozezklaném hřebenu na Cima Caset (1748 m) a na Monte Corno (1731 m).

Cestou byly výhledy jako z letadla. Škoda, že nevyšlo lépe počasí. Chvillemi i přšelo..

Sestup chodníkem č. 456 k osadě Sv. Anna (1260 m), výstup k Bocca Caset (1600 m) a zpět k parkovišti s bivakem u srubu pod Bocca Caset asi (1550 m).

Délka asi 6.5 hod. Převýšení 850 m.

Foto © archiv autorů

Boje o HORÁM ZDAR 2008!

Zákulisí letošních bojů o novoroční vrcholy.

Ještě na temném nebi ani nedohasly všechny silvestrovské světlice a už se na mnoha místech mrazivou nocí ubíraly tajemné stíny směrem k nejbližším skalám. Novoroční hon „Berg heilů“ právě začal..

Takže, co už víme o prvních dnech roku 2008:

Pravý břeh Labe: Závěr loňského roku strávil **Michal Miki Aulický, Tomáš Bajak** a další lezci z Jaulau Wild Pack v bivaku pod Vojtěchem. Dá se předpokládat, že si ty nejlepší vrcholy v okolí ohlíželi.

Levý břeh Labe: Na krasavici Jeptišku se chystali **Pavel Pavouk Černý** a **Jiří Chára**. Nakonec se po shlednutí předpovědi počasí rozhodli pro individuální, méně náročné, akce (Pavouk Bělá, Houba Sporný potok)..

Rájec: Do Rájce se na Nový rok vydalo hned několik lezeckých part, ale ukázalo se, že to nebyla dobrá volba. Námrazou zcela pokryté věže (nejen vrcholy, ale i vnitřky komínů!!) odolaly nájezdu i velice zkušených lezců (**Karel Bělina, Jörg Nesheida, František Žid** a další..)

Blíževedly: Litoměřickou věž a Snoubenku vylezl **Martin Čermák**.

Studený masiv: **František Žid** si ohlížal „svůj“ Studený masiv (čas 00:20). Další skály díky námraze ten den již nepadly..

Malá Veleňská věž a jiné kwaky: **Pavel Henke** dostal od zaměstnavatele nečekané volno, takže si zjistil, kde se nachází Strážní věž u Merboltic, Havraní věž u Velké Javorské a jiné kwaky a vyrazil do terénu. Ledovou MVV vylezl **Chára** až 4.1.

Zatím se moc neví: Levý břeh Labe, Tisá, Ostrov, Jetřichovice, Bandstein, Vrabinec, Čima, Roklice, Bořeň, Tašov, Mlynářův kámen..

Foto © 2006 **Lukáš Chalupecký**

Zápis z jednání

Oblastní vrcholové komise Labské pískovce,

kteřá se konala v restauraci Kocanda v Děčíně, dne 15.11.2007

Přítomni: J. Ficek, J. Rosol, M. Aulický, Z. Homola, V. Peroutka, D. Nehasil, K. Hofman, P. Henke, A. Kohák, J. Cach

Omluveni: J. Hoblák

Neomluveni: J. Chaloupka, I. Náhlík

Za SCHKO Labské pískovce: K. Stein

Za lezeckou veřejnost: P. Laštovička, P. Černý

Pozvaní zástupci NP České Švýcarsko a SBB Dresden nepřijeli.

1. Zahájení

Pověřený předseda OVK LP Jiří Rosol uvítal všechny přítomné.

2. Informace zástupců SCHKO Labské pískovce

K. Stein informoval o novinkách na SCHKO.

Upozornil na rozhodnutí, kterým bylo uloženo K. Bělinovi přebarvit všechny kruhy, které mají křiklavé barvy. Takové barvy by se neměly používat na žádných jisticích nebo vrcholových prostředcích, které se umísťují na skály.

Dále informoval o tom, že byla provedena kontrola dodržování omezení prvovýstupů v PP Tisé. Bylo připomenuto, že jedním z důvodů pro toto omezení je odborná studie, kterou si nechalo SCHKO zpracovat, ve které je také doporučeno zakázat nebo omezit lezení v NP Tisé.

3. Výměny jištění provedené v roce 2007

Členové OVK Labské pískovce plánovali vyměnit 96 kruhů, 73 slaňáků, 20 dobíráků, 74 krabic a knih. Skutečnost je 22 kruhů, 23 slaňáků, 28 dobíráků, 36 krabic a 36 knih. Obnovu v podstatě prováděli jen M.

Aulický v Labském údolí a v Bělé a J. Rosol v Tisé, oba s přáteli.

Údržba je vykázána na webu ČHS Skalní oblasti - Vrcholové komise – Provedená údržba.

J. Rosol upozornil, že na plánovanou údržbu byly naplánovány i odpovídající finanční prostředky v rozpočtu CVK na t.r. Jeho čerpání je i kvůli tomu velmi nízké.

David Peterka slíbil na minulém jednání OVK výměnu 200 kruhů. Neudělal nic.

4. Plánované výměny na rok 2008

Členové OVK plánují údržbu uvedenou v následující tabulce.

J. Rosol dopočítá odměny za výměnu a potřebný pomocný materiál. Cestovné je plánováno v průměrné výši 800 Kč na jednoho člena komise, který plánuje údržbu.

Akumulátorová vrtačka, kterou má J. Hoblák bude převedena někomu v blízkosti Jetřichovic. Podmínkou je provedení plánované údržby v této oblasti. Převod se uskuteční na příští OVK.

Oblast	Správce	K	S	D	Kn	Kr
Ostrov, Děčínský Sněžník	Jan Hoblák	10	5	5	20	20
Rájec	Josef Ficek	0	0	0	0	0
Tisá	Jiří Rosol	10	20	20	15	15
Bělá	Michal Aulický					
Labské údolí – levý břeh	Jaroslav Cach	15	5			
Labské údolí – pravý břeh	Michal Aulický	7	5		5	5
Hřensko, Soutěsky Kamenice	Vlastimil Peroutka					
Tokáň	Kohák Aleš		5	5	5	5
Vysoká Lípa	David Nehasil	2	2	1	2	2
Jetřichovice	Karel Hofman					
Všemily, S. Kamenice, Vřesová dolina	Pavel Henke		5			
Kyjevské údolí, Brtníky	Jiří Chaloupka	3	8		10	10
Česká Kamenice, K.Šenov	Ivan Náhlík					

5. Dotované jisticí prostředky pro prvovýstupce a podmínky pro jejich prodej

J. Rosol upozornil, že bylo prodáno velké množství dotovaných jisticích prostředků místním lezcům (např. F. Křivinka, D. Hölzl, Kýsa, J. Moucha, V. Peroutka..). Podmínky pro jejich prodej jsou: dodržení pravidel lezení při dělení nové cesty, osazení podle návodu výrobce, předchozí souhlas správce oblasti s prvovýstupem a jeho nahlášení na web ČHS Skalní oblasti. Správci by měli kontrolovat dodržování těchto podmínek. Centrální vrcholové komise (dále CVK) vyhodnotí koncem roku jak jsou tyto podmínky plněny a vše zveřejní na webu ČHS.

6. Schválení prvovýstupů za rok 2006 a 2007

- OVK na svém posledním jednání neschválila žádné prvovýstupy, proto to bylo učiněno dodatečně. Seznam schválených prvovýstupů je v příloze tohoto zápisu a je zveřejněn na webu ČHS Skalní oblasti. Prvovýstupy německých lezců byli předány pozdě a proto budou projednány na příští schůzi.
- OVK schválila v souladu s pravidly stavění v cestě Holé neštěstí (levý břeh Labe, Severní terasa, Xb se stavěním).
- Cesty na masiv Umbaba a Pod růžovou vyhlídkou nebyly nahlášený a proto zatím nebyly schváleny.
- ČHS nedoporučuje použít na pískovci jako slaňovací body řetězy, mailonky a 2 borháky. OVK cesty ve kterých byly použity neschválila a ukládá autorům, aby je odstranili a nehradili standardním slaňovacím kruhem. Termín je do 30.6.2008.
- Nenahlášené prvovýstupy K. Běliny v Rájci a v Ostrově.

K. Bělina nepředložil část protokolů o prvovýstupech z roku 2006 a žádný za rok 2007. OVK výjimečně schválila jeho cesty na základě údajů, které nahlásil A. Kittler při projednávání podkladů pro průvodce, který vydal v SRN.

OVK žádá K. Bělinu, aby hlásil nové cesty v termínech podle pravidel lezení. Pokud tak neučiní nebudou uznány.

- f) OVK zrušila v roce 2005 K.Bělinovi autorství u cest, které udělal bez souhlasu správce oblasti v PP Tisá a tedy v rozporu s pravidly. Přesto udělal on a ještě několik dalších lezců v roce 2006 nové cesty. Na to byl upozorněn dopisem ze dne 25.9.2006 bývalého předsedy OVK V.Nehasilem a bylo mu uloženo odstranit kruhy do 30.10.2006. Toto neudělal a proto budou odstraněny správce oblasti. OVK zrušila všechny tyto nenahlášené cesty v Bürschlických stěnách – asi 19 cest:

Západní věž – cca. 6 kruhů musí být odstraněno

Pistole k pronajmutí VIIa; Tomáš Pustina a Karel Bělina, 1.9.2006

Varianta Západní cesty V; Tomas Pustina, K.Bělina, 1.9.2006

Rady pro blondýny VI; Karel Bělina, R.Krumplová, 9.9. 2006

S komín III; Radka Krumplová, K.Bělina, 9.9.2006

Lupínková hrana VIIa; Tomáš Pustina a Karel Bělina, 1.9.2006

Levá západní cesta III; Karel Bělina, R.Krumplová, 9.9.2006

Štědrá hrana IV; Karel Bělina, T.Pustina, _1.9.2006

+ další asi 3 nenahlášené cesty

Stěna PK

Jihozápadní cesta VIIb; K.Bělina, 2006. 2 kruhy

Špion - 2 nové kruhy

Vosí hnízdo III – nová, J.Jungwirthová, F.Křivinka, K.Bělina,

24.9.2006

Posunutá hranice II K.Bělina, J.Jungwirthová, F.Křivinka, 24.9.2006

Nedělní pohoda VI, Tomáš pustina, K.Bělina, 3.9.2006 asi kruh

Zajatci snů – VII Karel Bělina, T.Pustina, 3.9.2006

Brány moci IV K.Bělina, T.Pustina R.Krumplová, T.Richter, 3.9.2006

- kruh

Větrná věž – celkem 3 kruhy

Bezvětří VIIa, K.Bělina, T.Pustina, 1.9.06, vlevo od Nové cesty 1 K

Klid před bouří VIIa; K.Bělina, T.Pustina, R.Krumplová 3.9.2006,

středem údolní stěny přes 2 K n.v.

- g) Následující cesty v PP Tisá byly provedeny bez souhlasu správce oblasti a tedy v rozporu s pravidly. Proto je OVK zrušila:

Golem – Staré resty - VIIIc, Petr a Olinka Koubovi, 19.5.2006.

Bílá stěna – Vzpomínka na Karla Pilcha VIIIa RP ,1.10.2007, Petr

Kouba - Josef Nežerka ml.

V této souvislosti byla potvrzeno, že platí dohoda o tom, že HO Tisá může udělat cestu jako vzpomínku na K. Pilcha.

- h) P.Kouba odmítl nahlásit další cesty v NP Tisá, které udělal bez souhlasu správce oblasti. OVK rozhodla, že budou zrušeny a kruhy odstraněny. Jedná se pravděpodobně o tyto cesty:

Severní Herkulův sloup – 2 kruhy

Štátý major – 1 kruh

Masiv z roku 1988 – 3 kruhy

Případné znovu osazení kruhů bude nahlášeno SCHKO, která pravděpodobně zahájí správní řízení, protože by se jednalo o úmyslné a vědomé poškození skály. To platí pro všechny zrušené cesty v NP Tisá.

- i) Níže uvedená cesta byla zjištěna až v r 2007, proto OVK zrušila autorství nyní. Důvodem je opět porušení pravidel – viz bod e).

NP Tisá, Bürschlické stěny, Větrná věž - Pěkný den VIIIa; Mario Witte a Jörg Nescheida, 18.9.2005 – 1 kruh

7. Schválené jistící prostředky

Borháků firmy Kouba byli kdysi povoleny OVK Labské pískovce za přesně stanovených podmínek pro jejich osazování a to jenom v Labském údolí, tj. na levém a pravém břehu Labe. Nikdy nebyly schváleny pro jiné oblasti Labských pískovců (Sněžník, Rájec, Tisá, Ostrov atd.). CVK ČHS zamítla na svém loňském zasedání jejich další použití. Důvodem je malý průřez, který může při opakovaném zatížení způsobit porušení skály. OVK stanoví způsob prosazení tohoto zákazu po jednání CVK, které se uskuteční v prosinci t.r.

J. Rosol seznámil s výsledkem zkoušek dobíráků (zkrácený borhák Kouba), které osazoval pravděpodobně K. Bělina. Zkoušku provedl V. Těšitel z Bezpečnostní komise. Závěr je následující: „Zkoušené dobíráky byly nedostatečně utemovány olovem. Je nebezpečí uvolnění při zatížení, především pokud by došlo ke krutu. Velmi nebezpečné je zatížení v ose – axiální. Je nutno je co nejdříve vyměnit. Je nutno zajistit informování lezců o nebezpečí při větším zatížení a i malém osovém zatížení.“ Zpráva bude zveřejněna na webu ČHS i na Lezci.

OVK schválila použití certifikovaných borháků (ne Kouba!) s min. průměrem 10 mm a min. délkou 130 mm na mimořádně tvrdém pískovci na Modříně (pásmo skal od Tabule u Dogy v Tisé až po Anglický parčík) a na Děčínském Sněžníku. Nikde jinde v Labských pískovcích nejsou povoleny!

8. Web ČHS Skalní oblasti

Tento web by se měl stát pracovním nástrojem správců oblasti. Je zde možno evidovat v podstatě vše co se týká jistících, vrcholových prostředků a prvovýstupů. V poslední době byla na něm doplněn např. možnost tisku vrcholových knih. Z OVK mají zatím přístup k editaci D.Nehasil, M.Aulický, J.Ficek a J.Rosol.

9. Volba předsedy a nových členů OVK

Na svoji funkci rezignovali Z. Homola – levý břeh Labe a J. Paul - pravý břeh Labe. J. Rosol oběma poděkoval za dlouholetou práci.

Členská schůze přijala hlasováním nové členy Josefa Ficka – Rájec, Aleše Koháka – Tokaň a Jaroslava Cachu - levý břeh Labe. Správcem pravého břehu Labe byl ustanoven M. Aulický, kterému zatím zůstala i Bělá.

Na návrh předsedy CVK ČHS byl všemi hlasy zvolen novým předsedou OVK Labské pískovce Michal Aulický z Děčína. Zástupcem předsedy OVK byl zvolen Jiří Rosol.

Složení a kontakty na členy OVK Labské pískovce jsou uvedeny na webu ČHS.

10. Různé

a) Byla podána informaci o návrhu nového statutu OVK a CVK, který bude schvalovat CVK v prosinci t.r. Všichni členové komise je dostali k vyjádření. Zatím nebyla vznesena žádná připomínka.

b) J. Rosol informoval o rozhodnutí výkonného výboru ČHS nechat znovu hlasovat o vypuštění zákazu magnesia z pravidel lezení pro pískovcové oblasti na nadcházející valné hromadě. Z diskuse vyplynulo, že pokud by použití magnesia záviselo pouze na OVK, tak by byla většina členů pro jeho další zákaz.

c) Vedení ČHS zaslalo SBD Drážďany dopis se žádostí o spolupráci při informování jejich členů o podmínkách lezení a ochrany přírody v našich lezeckých oblastech. V dopise byli dále upozorněni na to, že je třeba hlásit všechny prvovýstupů příslušným OVK. J. Rosol osobně jednal v této věci s A.Kittlerem a Ludwig Trojokem. Spolupráce se zlepšila, první hlášení již byla předána.

d) Příští schůze OVK se uskuteční na jaře roku 2008.

Zapsal: Jiří Rosol

Plnění OVK SZ Čechy za rok 2007

Krušné hory: Z 20 ks borháků osazeno 17 ks a rozmístěno všech deset dodaných vrcholových knih. 3 ks borháků se pokusím pokud se oteplí na horách osadit do konce roku.

Bořeň: Z 20 ks požadovaných borháků se nepodařilo osadit ani jediný, budou osazeny v příštím roce. Byly osazeny 3 vrcholové knihy a 7 jich tedy zbývá osadit.

České středohoří: Z 15 ks požadovaných borháků jich bylo 10 osazeno.

Z celkového počtu 55 borháků se tedy podařilo osadit 27 borháků. Z 20 ks vrcholových knih se podařilo osadit 13 ks.

Samozřejmě bude třeba v roce příštím doosadit i tento materiál z roku letošního.

Požadavek na materiál OVK SZ Čechy na rok 2008

Krušné hory

20 ks borhák Raveltik zabarvený 80 mm

20 ks ampule Fischer

10 ks mailon oválná 8mm

1 ks sl. řetěz 5 čl.

1 ks sl. řetěz 7 čl.

2 ks vrták SDS 12 mm

2 ks kartáč Hilti

6 ks vrch. knížek malých

6 ks krabic malých

6 ks vrch. knížek velkých

10 ks krabic velkých

Bořeň

5 ks borhák Raveltik zabarvený 80 mm

5 ks ampule Fischer

dále bez požadavku (bude osazen jistící materiál z r. 2007)

České středohoří

39 ks borhák Raveltik zabarvený 80 mm

39 ks ampule Fischer
 20 ks mailon oválná 10mm
 18 ks mailon oválná 8 mm
 8 ks sl. řetěz 5 čl.
 11 ks sl. řetěz 7 čl.
 1 ks kartáč Hilti
 5 ks vrch. knížek velkých
 5 ks vrch. knížek malých

Na schůzi CVK se podařilo z nevyčerpaných prostředků na tento rok získat ještě jednu AKU vrtačku pro naši OVK, konkrétně pro České středohoří.

V subkomisi Krušné hory ukončil činnost Leoš Dvořáček a parita subkomisí je tudíž opět narušena. Zatím fungujeme ve třech.

Zapsal: **Pavel Suchopárek**

STRÍPKY..

Začal boj o Berg heil 2008

Ladislav Vörös, HO Bořeň

Kalendář ukazuje 1.1.2008, na hodinkách je 8.00 hod a Ivan troubí před domem. Začal tolik očekávaný boj o Berg heil 2008!!!

V Ostrově jsme za 20 min a jaké je naše překvapení! Všude slušná sněhová nadílka a z nebe se valí další. Auto zůstalo zaparkované u Staré Pekárny. Skoro poklusem se pouštíme kolem policajtů k závoře, která tam však už nebyla. Šup přes potůček a vzhůru pekelným svahem ke Grosse Grenzturm. Při pohledu nahoru bylo jasné, že nás k vrcholové knize nepustí.

Tak honem dál, ať nás nikdo nepředběhne. Vše bylo beznadějně vyledované, dokonce i v komínech. Potom mě napadlo Castello. To by mohlo jít.

Také že jo. Pod věží v bivaku pár probouzejících se Němců. Měli docela smůlu. Něž se rozkoukali, tak jsme měli sedáky na sobě a Ivan už stál na vrcholu. Mě to trvalo trochu déle. Dokonce měl v batůžku překvapení - novoroční šampaňo u vrcholovky :-), Ivan je romantik. Krasopisně jsme se zapsali a slánění dolů bylo dílem okamžiku.

Následoval přesun do Tisé na polívku, vyzvednout Aksu, nacpat se luxusníma utopencema od Jechovic rodiny a hurá do Rájce. Snad nás pustí Blíženci a hlavně jestli tam nebyl fantóm K.B.

Karel tam nebyl, ale sníh v komíně jo. Takže další smůla. Aksa se nechtěl jen tak lehce vzdát a chvíli bojoval. Ivan si pěkně nadlez rozporem v ledu. Se zatajeným dechem jsem fotil. Vrcholové partie nakonec stejně nepustily. Škoda.

Snad se vzduch brzo ohřeje a půjde to lépe..

Foto © 2007 Ladislav Vörös, <http://www.boren.wz.cz/>

Ustavující schůze HO Pod Císařem

Jak jsme již informovali, v pátek 28. prosince 2007 proběhla v Ostrově ustavující schůze HO Pod Císařem.

Členové podle abecedy:

Jan Bedny Bednář, Petr Kubánek Brejník, Milan Čáďa Čada, Lenka Topinka Drengubáková, Petr Drobek, Zuzana Zuzel Eliášová, Jan Witali Fajgl, Jaroslav Ježour Ježek, Petr Guru Kouba, David Goliáš Král, Viktor Loutkář Kučera, Hana Krtek Libalová, Roman Rasta Libal, Petr Maty Matouš, Marta Martička Mikanová, Josef Píno Nežerka, Lukáš Márw Pešán, Jiří Slezák, Pavel Štrůdl Štrobl, Johana Johani Štroblová a Ivana Chomajda Tarachaničová.

Valná hromada se poněkud protáhla, a tak byly funkce rozdávány až následující den: Pětičlenný výbor oddílu tvoří **Petr Brejník, Petr Kouba, Johana Štroblová, Ivana Tarachaničová** a předsedou se stal **Josef Nežerka ml.**

Svou funkci ovšem získala řada dalších členů. V HO Pod Císařem tak nechybí např. meteorolog, dohlížeč na pravidla, provianták, hasič, univerzální poradce, zdravotník, tisková mluvčí, nástěnkář a další vysokí funkcionáři.

Předseda HO Pod Císařem **Josef Píno Nežerka** a oddílový webmaster **Jaroslav Ježour Ježek** před hlavním stanem..

Foto © 2007 *Sponge*

Dobrá sezóna Michala Železného

Snímek jako důkaz toho, že letošní boje o Horám zdar jsou již v plném proudu a nebudou vůbec lehké, nám přímo z jednoho vrcholu poslal **Michal Karlos Železný**.

1.1.2008, 1:23 hod. První letošní Horám zdar **Michala Železného**

Za loňský rok stihl Michal přelézt více jak 200 cest sólo a najel při tom přes 2000 km na kole...

Foto © 2008 *Michal Železný*

XVIII. Vánoční Bořeň s CAO Děčín

Ladislav Vörös, HO Bořeň

Zase dorazil jeden klasický e-mail který chodí ke konci roku:

„Ahoj kamarádi, pojedte na XVIII. Vánoční Bořeň! Ve středu 26.12. pojedeme osobákem ráno v 7:28 hod (Os 6807/6) z Děčína přes Povrly (7:43), Ústí (7:55) a Teplice (8:17) do Bíliny Kyselky (8:40). Podle počasí a chuti lezení nebo turistika a navečer zpět do Kyselky, tady malé, větší popř. největší posezení a třeba i malé dárečky, společné foto a veselá cesta vlakem domů. Pečivo, malé dárečky a něco na zahřátí sebou.. :o) Jiří Houba Chára“

Byla to povinnost vyrazit..

V určený den ráno jsme se na nádraží v Teplicích sešli akorát dva, já a Aksa. Lukášovo loňské hlášky v e-mailu "Keci nemají cenu" mi zněly v uších.

Dorazil vlak a z něj vykukoval Jirka s pozdravem nazdar předsedové! :-)) V kupé nám přidal luxusní dárek "Weleňského zabijáka" ve skle (foto). Ať se trochu s ním potrápíme ve stěně v báglu. Karel Bělina se ochotně podělil o rum.

Na nádraží v Kyselce už to šlo samo. Povinné hromadné focení a ještě jednou přes koleje. Možná pro pojišťovnu. Přes můstek a stále více zarůstající pěšinkou k Chatě. Zde se všichni rozprchlí na všechny světové strany. Zaparkovali jsme pod Biskupskou stolicí. Řádné posilnění čajem se Aksa navázal a vyrazil. Pár fotek na štandu a potom už jen hlavní vrchol Bořeň.

Cestou dolů jsme pozdravili a nafotili lezecké dvojky a vyrazili léčit Aksovu nemoc pivem, grogem a jídlem.

Teplota nic moc. S prstem, který se mazlil před 3 nedělemi s motorovou pilou, se špatně lezlo. Vrcholová spárka byla očistec..

Dík Jirko za každoroční akci!

Foto © 2007 Ladislav Vörös, <http://www.boren.wz.cz/>

Pozdrav na Bořeň z Tenerife

V 10:14 hod dorazila na Bořeň SMS od Jirky a Marušky Šťastných z Horoklubu Chomutov:

„Zdravíme účastníky Vánočního lezení! Aby vám to nebylo líto, tak my taky vyrážíme lézt, ale v kraťasech a tričkách (je tu celkem vedro). Z Tenerife zdraví Jířa a Maruška..“

Silvestrovský úklid Ptačích stěn

Pracovní četa ve složení Karel Bělina, Michal Švajgl a František Žid vyrazila o silvestrovském dopoledni do Ptačích stěn u Bukové hory, kde po sobě zanechal nepěknou spoušť orkán „Kiril“. Nesmlouvavě nabroušená motorovka a svaly obětavých horolezců, brzy vrátily oblast do původního stavu..

Díky, pánové!!

Zleva: Karel Bělina, Michal Švajgl a František Žid

Foto © 2007 Sponge

Rok 1908 v Českosaském Švýcarsku

V roce 1908 vydal Rudolf Fehrmann (na snímku) prvního horolezeckého průvodce po Labských pískovcích. Popsal v něm zhruba 200 pískovcových věží v Sasku, Hřensku, Ostrově a Labském údolí a něco přes 400 vylezených cest na ně. Tohle určitě důležité průkopnické dílo zákonitě přitáhlo pozornost horolezců k dalším nevylezeným věžím.

A tak i letos oslaví 100leté výročí několik zajímavých vrcholů. V Sasku například Mönch, Wolfsspitze nebo Basteisluchtturm.

No, ty na naší straně vyzrazovat zatím, z jistých důvodů, že ano, nebudeme..

Foto archiv CNS

Gert Tschunko čestným předsedou

Ve čtvrtek 6. prosince 2007 proběhla Výroční schůze HO Lokomotiva Teplice. Kromě běžných projednávaných záležitostí byla slavnostně předána jmenovací listina, kterou byl doživotním čestným předsedou HO LOKO Teplice jmenován Gerhard Tschunko (na snímku).

Gert při té příležitosti prezentoval vznikající novou knihu o historii horolezectví na Teplicku. Máme se na co těšit..

Foto © 2006 Sponge

Čtyřicítka Petra Holajze Holíka

V sobotu 5. ledna oslavil své 40. narozeniny věhlasný horolezec, prvovýstupce a člen C.C. Dubí **Petr Holajz Holík**.

Tímto mu všechno nejlepší, hodně zdraví, štěstí, lásky a dlouhá lezecká léta přeje **Dcera**, kolegové z CC Dubí, všichni kamarádi ze skal a **Vlado**.

A k přání se připojuje taktéž redakce **CAO News!**

Foto archiv Evy Dcery Zápotocké

Ještě dva horolezci k naší anketě

Václav Šatavis Šatava, Jablonec nad Nisou

Ad.1: Pěkně jsem si zalezl v Alpách se Stoupou na Kapucínovi.

Ad.2: Zkusíme se kouknout v zimě do stěny Trollů a mezi tím na nějaký ledy a mixy a dál se uvidí...

Slavomír Chmela, Slovensko

Ad.1: V minulom roku som nič nevyšiel (vlastne už 17 rokov). Urobili mi sice nové titanové koleno, ale už sa neda zohybať. A druhé je v hroznom stave. Potešilo ma len niekoľko medzinárodných ocenení za filmy. V kopcoch mam problem ze zostupom.

Ad.2: No a v tomto roku pripravujem filmovať prírodu - jaskyne.. Na nič iného už nemam. To viš roky..

Horská koza opět na scéně

Nějaký pátek dala pokoj, ale už zase vystrkuje růžky. Takhle jí zachytil **Pavel Zip Horník** během ložského „Podzimního lezení“ na Bořni. Legendární Horská koza ze stejnojmenného thrilleru z horolezeckého prostředí shlížela na tábořiště pod jižními stěnami z nejvyššího pilíře a očividně se dobře bavila..

Zjevuje se nenadále a stejně rychle zase mizí. Není divu, že mnozí lezci dodnes v její existenci vůbec nevěří..

Foto © 2007 Pavel Horník

Vyřizování osobních účtů?

Nad způsobem, jakým se u nás na severu plánuje a provádí výměna kruhů za nové, se pozastavuje stále více lezců. Vytloukají se kvalitní kruhy a jen o pár věží dál jsou v cestách tenounké prvovýstupáky ohrožující život případných lezců, řežou se nebo vytloukají zcela nepochopitelně dobíraky na vrcholech, kde není žádná jiná přírodní možnost zajištění atd. Více, než-li smysluplnou výměnu nebezpečného jištění, celá akce připomíná vyřizování osobních neshod mezi prvovýstupci.

Jedním z těch, komu se také vytloukáci „hurá akce“ nelíbí, je **Luboš Martínek** (na snímku) z HO Mšeno. „Proč vytloukat kvalitní kované kruhy prověřené několika desetiletími, když ve skalách, konkrétně v Dubských skalách, se stále nachází plno velice špatných kruhů pocházejících od bratří **Coubalů**, **Martina Čermáka** nebo **Zdeňka Hubky**“, ptá se. Jako důkaz nám několik takových kruhů poslal na ukázkou..

Naprostě nevhodné kruhy a hlavně sváry, které nesplňují požadovanou pevnost. Jako profesionální kovář **Luboš Martínek** ví, o čem mluví..

Foto © Sponge

Stále aktivní Rudolf Ponocný

Rok co rok jezdí na druhý svátek vánoční na Bořeň **Rudolf Ponocný** z Climbing Clubu Dubí. Nejinak tomu bylo i loni.

Jen tak mimochodem, Ruda letos oslaví již 85. narozeniny..

Ještě před pár lety lezl společně s mladíky, lehčí cesty dokonce vyváděl. Dnes alespoň pěkně po svých na vrchol Bořně a zpět..

Foto © 2007 Jiří Chára

Kulaté jubileum Ladislava Černého

V úterý 15. ledna oslavil své 50. narozeniny **Ladislav Černý**.

Každý, kdo Láďu zná, vyzdvihuje jeho skromnost a kamarádství. Prostě takový ideální parták do skal.

Jirka Petřík o něm napsal:

„Nejlépe zná Láďu asi Fery Ampér a taky Pegos z Bynova. Ten lezl s Láďou „Poslední dostih“ na severní Javoráky. Najednou Láďa letěl dolů ze stěny a ještě nebyl navázaný na lano. Když v letu míjel Pegose na

štanu, tak se chytil těch lan, co visely ze štanu a udržel se. Pak to s Michlíkem normálně dolezli.

Láďa je strašně skromnej, moc toho nenamluví. Jednou přišel na horolezeckou schůzi a říká mi: Umřela mi babička, zbyly mi po ní brýle. Ty taky moc nevidíš, nehodily by se ti?

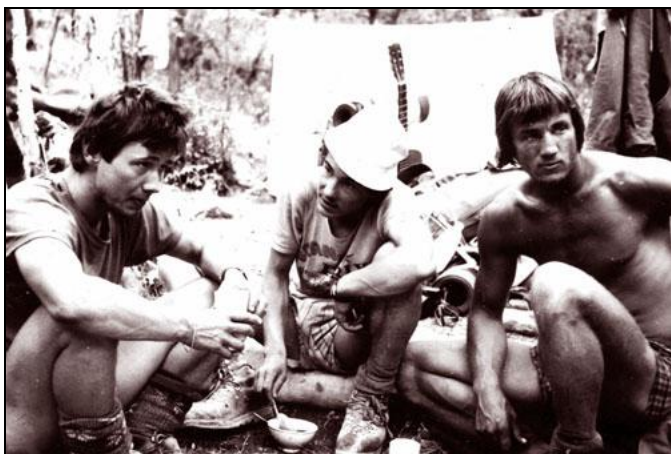
Ty brýle nosím dodnes, ale jen na lezení. Taky jsem s nimi jezdil všechny závody. Jsou to Lennonky z roku 1900. Mám je moc rád, už s nimi nechodím ani do hospody..“

Lezcům z Labského údolí je jméno **Ládi Černého** jistě dostatečně známé, připomeňme tedy alespoň některé jeho neznámější prvovýstupy:

- Tulák po hvězdách VIIc** na Skříň
- Horizontální pracovník VIIIb** v Jeskyni Českých bratří
- Rosný bod VIIc** na Velké Žluté cimbuří
- Netopýr IXb** na Věž Suché Kamenice
- Býčí šíje VIIb** na Toreadora

nebo z nedávné doby cesta **Hlavou proti zdi 3/VI** na Skříň.

**Všechno nejlepší, pevné zdraví
a ještě hodně pěkných chvil ve skalách
přeji kamarádi, spoluzečci a redakce CAO News!**

Na nedatované fotografii sedí pohromadě silná trojice prvovýstupců: **Zdeněk Weingartel, Jindřich Hudeček a Ladislav Černý...**

Foto © archiv **Jiřího Petříka**

E-mail, který potěší..

Nám přišel od **Filipa Zahradníka** až z Japonska:

„Je konec roku 2007, a tak bych rád poděkoval za CAO News, který považuji za perfektní časopis o lezení na špičkové úrovni. Vždy mě plně zaujal a nejednou v nelehkém období pozvedl moji unavenou mysl..

Rád bych popřál celé redakci CAO News, přátelům a známým ze severu Šťastné a Veselé Vánoce a mnoho úspěchů, zdraví a osobního štěstí do Nového roku 2008!“

Felipe del Sur

Superman z CAO Děčín v roce 2007

Superman, sestavený jen z nejlepších loňských výkonů za náš klub, by vypadal následovně:

Jméno: **Superman**

Klub: **CAO Děčín**

Nejvyšší dosažený bod: **7134 m n.m. vrchol Pic Lenin**

Alpský výstup: **Le Piage 6b+** na Tour Verte

Nejtěžší výstup na písku: **Labák Xb**

Nejtěžší výstup na vápně: **Orbit 8b**

Nejtěžší boulder: **Poslední mažoret 8C**

Počet vylezených cest: **405 cest**

Ujeté km na kole: **8902 km**

Jiná bejkárna: **Přechol Lužických sedmistovek**

Kompletní výsledky budou v příštím čísle CAO News.

Zemřel Sir Edmund Hillary

„...Několik dalších mávnutí cepínem a stáli jsme na vrcholu. Mé první pocity byly úleva. Úleva, že není potřeba sekat další stupy, traverzovat další hřebínky a překonávat další hrboly. Potřásli jsme si rukama, a pak mne Tenzing objal kolem ramen a oba jsme se začali poplácávat po zádech, až jsme si téměř vyrazili dech. Bylo 11:30 dopoledne, 29. května 1953..“

V pátek 11. ledna 2007, ve svých 88 letech, zemřel **Sir Edmund Hillary** na selhání srdce..

Nu, a ještě něco pro Jonáše :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

LEDEN 2008

- 5.1. **Petr Pudil**, CAO Děčín
6.1. **Veronika Vaisharová**, Děčín
13.1. **Karel Bělina**, LK Sněžník
22.1. **Michal Zavřel**, CAO Děčín
23.1. **David Dáda Nehasil**, HO Boletice
25.1. **Lucie Urxová**, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme všechno nejlepší – krásné narozeniny s vločkami štěstí, zabalené kouzlem lásky, přikryté peřinou splněných snů a plamínky pohody v očích..

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 13.1. **Jizerská ,50'** – Bedřichov, závod na lyžích klasika, jiz50.cz
19.1. **Zlatá lyže Lužických hor** – Polevsko, závod na lyžích klasika, skipolevsko.estranky.cz
19.-20.1. **Memoriál Radky Machové** – Nové Město v Krušných horách, závod na lyžích klasika, teplice-city.cz
26.1. **LOB Sněžník**, lyžařský OB, měřený trénink na Sněžníku, kontakt Ivan Stibal tel. 724596675, ivan.stibal@seznam.cz
27.1. **Krušnohorská ,30'** – Nové Město v Krušných horách, závod na lyžích klasika, lkslovan.cz
2.2. **Lužická „30“**, závod na lyžích – klasika, místo konání Polevsko, kontakt Honza Šmíd tel.604375303, muži 30km, ženy 10km, www.skipolevsko.estranky.cz
9.2. **Ve stopě středoevropské padesátky**, turistika na běžkách, Vysoké nad Jizerou, kontakt Ilona Škálková tel. 724648694, www.vysokenadjizerou.cz
16.2. **Polevské štafety** (muži 3x10km, ženy 3x5km), závod na lyžích v klasice, místo Polevsko, kontakt Honza Šmíd, tel. 604375303, www.skipolevsko.estranky.cz
17.2. **LOB Sněžník**, druhý možný termín, kdyby nebyl 26.1. sníh
24.2. **BorCup –OB**, měřený trénink v OB, místo Bynovec, kontakt Vladislav Nehasil tel. 724258115, vnehasil@volny.cz
23.2. **Jizerský člověk** od 8:00 Oldřichovské sedlo - setkání HO LOKO Liberec a jeho příznivců u Kozy.

V příštím čísle CAO News

Horolezectví podle **Anderla Heckmaira**

Vyhodnocení roku 2007

Další zprávy o Horám zdarech!

Nové cesty

a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo **CAO News** vychází již 13.2.2008!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Rozeběhly se práce v **nové lezecké oblasti** Českého Středohoří. Některé znělcové masivy již mají první slušivé stříbrné cvočky..
- Celkem 111 stěnových kruhů a neskutečných 26 slaňáků vyměnil za loňský rok **Karel Bělina**. (Srovnej s plánem celé OVK na letošní rok!)
- 15. února proběhne na stěně v Bělé soutěž lezeckých štafet „**Everest 2008**“.
- Nad Hřenskem, kousek od věže Ještěř, se v jedné kolmé stěnce objevilo kolem 20ti nýtů a několik německých názvů přímo na skále pod nimi. Soudruzi z NDR si u nás zřejmě založili **Eine Kleine Klettergarten**...
- **Jarda Ježek** z HO Pod Císařem protáhl několik lezců po boulderech v Ostrově. Něco přebouchali i společně s „Fantomem lesa“ **Martinem Čermákem**..
- Do **El Chorra** míří velká skupina lezců ze severu (HO Bořeň, HO LOKO Teplice a CAO Děčín). Ono taky co tady, když je hnusná zima, mokro a lézt se pořádně nedá, že..
- **Pavel Henke** a **Vojtěch Bauer** utekli před zimou do jeskyní. V plánu měli i obtížnou Ulitu..

Slovo závěrem..

Šťastné návraty a úspěšný rok 2008!

Přeje za celou redakci **CAO News**

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 6. ÚNORA 2008
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!